

N:o 23.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 mars 1903.
 — — — — Andra Kammaren den 10 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition om vissa ändringar i förordningen angående bevilning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 15 och memorial n:o 19.)

Till Konungen.

I proposition den 30 sistlidne januari har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att besluta, att 9, 10, 14, 24, 27 och 32 §§ i förordningen angående bevilning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 jämte de vid samma förordning fogade formulär n:is 5, 6, 7 och 8 till längder öfver inkomstbevilning och sammandrag af taxeringslängderna måtte erhålla den förändrade lydelse, som ett vid propositionen fogadt förslag närmare utvisade.

Vid granskning af detta förslag har Riksdagen funnit skäl till följande erinringar.

Då Riksdagen ansett sig kunna biträda Eders Kungl. Maj:ts förslag till ändring af 9 §, har Riksdagen emellertid funnit, att den, beträffande beskattning af inkomsten hos vissa bolag och rederier, i sagda

§ sålunda vidtagna ändring måste medföra däraf påkalladt förtydligande i 11 § 1 mom. bevillningsförordningen och i 16 § af instruktionen för taxeringsmyndigheterna.

I sista stycket af 11 § 1 mom. stadgas nämligen, beträffande bolags inkomst, undantag från den eljest i nämnda moment medgifna befrielse från eller lindring i bevillningen. Då berörda undantag icke bör äga tillämpning å den inkomst från handelsbolag m. m., hvilken, i händelse af bifall till den föreslagna ändringen i 9 §, hädanefter icke skulle blifva beskattningsbar i bolagets hand, utan hos bolagets särskilda delägare, har Riksdagen funnit lämpligt, att paragrafen omredigeras så, att någon tvekan i berörda afseende icke kan äga rum. Vidare bör 16 § i instruktionen för taxeringsmyndigheterna till undvikande af hvarje missförstånd förändras i sådant hänseende, att det i paragrafen omförmälta sätt för taxering komme att uttryckligen afse allenast aktiebolag och enskilda bankbolag.

Med afseende å 14 § bevillningsförordningen är i Eders Kungl. Maj:ts proposition föreslaget, att den vissa verk och bolag åliggande uppgiftsskyldighet rörande lön- och arfvodestagares samt öfriga arbetares inkomster skulle utsträckas till en hvar, som under nästföregående år varit taxerad för inkomst af rörelse eller yrke till belopp af minst 5,000 kronor. Då emellertid, enligt hvad i 9 § föreslagits, för inkomst af andra bolag och rederier än aktiebolag vederbörande delägare skulle utgöra bevillning, så har genom det i 14 § föreslagna stadgandet, sådant detta i propositionen affattats, någon uppgiftsskyldighet icke blifvit föreskrifven för det fall, att på hvarje delägars lott icke fölle minst 5,000 kronor, hvarjämte, därest hvarje delägars lott uppginge till 5,000 kronor eller mera, uppgiftsskyldighet beträffande bolags eller rederis löntagare skulle komma att åligga delägarne och icke bolaget eller rederiet. I anledning af dessa anmärkningar erfordras ändring i Eders Kungl. Maj:ts förslag till lydelse af ifrågavarande § äfvensom däraf påkallad förändring af 15 §.

Enligt förordningen om inkomstskatt skall all den inkomst, som en skattskyldig åtnjuter, taxeras endast på ett enda ställe, hvaremot bevillningsförordningen föreskrifver, att skattskyldig, som drifver rörelse å flera orter, i regeln skall taxeras på en hvar ort, där rörelse idkas. I följd häraf är i 20 och 21 §§ i inkomstskatteförordningen stadgadt, att verk eller bolag, som drifver rörelse å flera orter, skall aflämnat allenast en uppgift till ledning för sin taxering, men jämlikt 17 och 21 §§ bevillningsförordningen skola uppgiftspliktiga verk eller bolag lämna sär-

skilda uppgifter för hvarje kommun, där rörelse idkas. Därest nu, såsom Eders Kungl. Maj:t i 24 § bevillningsförordningen föreslagit, genom aflämnande af sådan uppgift till ledning för egen taxering, som i förordningen om inkomstskatt omförmäles, den i bevillningsförordningen stadgade skyldigheten att afgifva dylik uppgift skulle anses vara fullgjord, komme endast taxeringsmyndigheterna å ort, där verkets eller bolagets styrelse hade sitt säte, att äga tillgång till taxeringsuppgifter angående verket eller bolaget, såvida nämligen icke ordföranden i förberörda Ortsbevillningsberedning ansåge sig böra delgifva uppgifterna med ordförandena i bevillningsberedningarna å öfriga platser, där verket eller bolaget idkade rörelse. Skyldighet härutinnan åligger väl ordförande i bevillningsberedning enligt 38 § inkomstskatteförordningen, men icke enligt 32 § bevillningsförordningen. Då emellertid någon anledning icke torde förefinnas att inskränka den förevarande verk och bolag nu åliggande uppgiftsskyldighet, som för öfrigt i detta fall är en ren utskriftsfråga, samt en ökning i bevillningsberedningsordförandenas åligganden, som blefve en följd af nämnda skattskyldiges befrielse från denna föreskrift, icke är, med hänsyn till bemälda ordförandes redan enligt nu gällande bestämmelser tunga arbetsbörd, tillräddig, har Riksdagen antagit af sådan anledning erforderligt tillägg till den af Eders Kungl. Maj:t föreslagna lydelse af 24 § bevillningsförordningen.

Riksdagen har därför, i anledning af Eders Kungl. Maj:ts ifrågasvarande proposition, dels beslutit, att 9 och 10 §§, 11 § 1 mom., 14, 15, 24, 27 och 32 §§ i bevillningsförordningen samt 16 § i instruktionen för taxeringsmyndigheterna skola erhålla den förändrade lydelse, bilagan A. till denna skrifvelse utvisar, dels ock bifallit de af Eders Kungl. Maj:t föreslagna ändringar i de vid bevillningsförordningen fogade formulären n:is 5, 6, 7 och 8 till längder öfver inkomstbevillning och sammandrag af taxeringslängderna.

Med anmälan härom får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes Riksdagens omförmälda beslut till allmän efter rättelse kungöra.

Stockholm den 10 mars 1903.

Med undersåtlig vördnad.

*Bilaga A.***Bevillningsförordningen.**

9 §.

Skyldige att utgöra inkomstbevillning äro:

- a) _____
 b) _____
 c) _____

Hvad — — — — — vinst; dock att för inkomst, som åtnjutes af vanliga handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag och rederier, som ej äro aktiebolag, bevillning utgöres af delägarne, en hvar efter hans andel af bolagets inkomst.

10 §.

Grunder för inkomsternas beräkning:

4 mom. Däremot må afdrag ske:

vid beräkning af inkomst utaf arbete:

e) för hvad som anvisats till bestridande af de med erhållna tjänster eller uppdrag förenade särskilda kostnader, såsom resekostnadsersättning — — — — — anslag till skrifmaterialier, kontorshyra och andra expenser _____

11 §.

Undantag från de i 7—10 §§ meddelade stadganden.

1 mom. Bevillning — — — 200 kronor.

Befrielse från eller lindring i bevillningen, hvarom här stadgas, får dock icke åtnjutas af enskild skattskyldig för inkomst, som beskattas inom annan kommun än den, där den skattskyldige är mantalsskrifven, samt ej heller af bolag.

2 mom. — — — — —

14 §.

Till ledning vid taxeringen skola följande uppgifter meddelas:

1:o) — — — — —

2:o) — — — — —

e) af styrelse för verk eller bolag, som är med Kungl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll, samt af annat bolag eller rederi, så ock af en hvar annan, som under nästföregående år varit taxerad för inkomst af rörelse eller yrke till belopp af minst 5,000 kronor:

enahanda uppgift, hvarom i b) stadgas angående lön- och arfvodestagares samt öfriga arbetares löneförmåner.

I uppgift — — — — uppgifves.

15 §.

Verk eller bolag, som är med Kungl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll, skall till ledning vid taxeringen af sin inkomst hvarje år aflämna bestyrkt utdrag af verkets eller bolagets senast avslutade räkenskaper, utvisande beloppet af hela den under räkenskapsåret uppkomna vinst, ränta å eget kapital inräknad; skolande vid detta utdrag fogas bestyrkt afskrift eller tryckt exemplar af verkets eller bolagets revisionsberättelse för senaste räkenskapsår.

24 §.

Underlåter någon att inom stadgad tid afgifva enligt 15 § eller 17 § föreskrifven uppgift eller att inkomma med sådan särskildt infordrad uppgift eller upplysning, som i 22 § omförmäles, hafve förlorat rätten att fullfölja talan i fråga om beloppet af den inkomst, som uppgiften eller upplysningen skolat afse.

Hörsammar den, som på grund af förordningens föreskrift eller enligt 22 § 2 mom. erhållen anmaning varit pliktig aflämna uppgift eller upplysning, men underlåtit afgifva sådan eller aflämnat ofullständig uppgift eller upplysning, icke honom tillställd anmaning att afgifva fullständig uppgift eller upplysning, böte ett belopp, svarande mot tio procent af den bevillning, som inom beredningsdistriktet varder den skattskyldige påförd för den inkomst, som uppgiften eller upplysningen skolat afse.

Gitter den uppgiftsskyldige visa giltig ursäkt för underlåtenheten, äge här stadgad påföljd icke rum.

Genom aflämnande af sådan uppgift till ledning för egen taxering, som i förordningen om inkomstskatt omförmäles, anses dock i denna förordning stadgad skyldighet att afgifva dylik uppgift äfven vara fullgjord, utom hvad angår uppgift af sådan uppgiftspliktig skattskyldig, som drifver rörelse eller yrke å mera än en ort.

27 §.

Granskning af de skattskyldiges till ledning för egen taxering lämnade uppgifter skall verkställas endast af vederbörande taxeringsmyndighets ordförande med biträde i hvarje särskildt fall af den ledamot, taxeringsmyndigheten utser. I granskning hos taxeringsnämnd eller pröfningsnämnd skall jämväl kronoombud deltaga.

För innehållet af sålunda granskad uppgift må icke inom taxeringsmyndighet lämnas vidare redogörelse, än som för taxeringen oundgängligen erfordras.

Dylik uppgift må ej, utan att den skattskyldige skriftligen medgifvit uppgiftens offentliggörande, vara tillgänglig för andra än de personer, hvilka, enligt hvad nyss är sagdt, skola granska uppgiftens innehåll, kronoombud hos taxeringsnämnd och pröfningsnämnd samt de ämbets- och tjänstemän, hvilka i och för sin befattning däraf erhålla del, och

må ej heller utan den skattskyldiges skriftligen afgifna samtycke i taxeringsnämnds eller pröfningsnämnds protokoll intagas; skolande efter taxeringsårets utgång omförmälda uppgifter i försegladt konvolut överlämnas till vederbörande kronofogde eller magistrat, hos hvilken de skola behörigen förvaras, intill dess fem år förflutit, hvarefter de förstöras.

.32 §.

Bevillningsberednings ordförande åligger särskildt:

- a) — — — — —
- b) — — — — —
- c) att vid beredningens sammanträden föra ordet, tillhandahålla och meddela ledamöterna alla i och för taxeringen erhållna uppgifter och upplysningar, med den inskränkning, hvartill stadgandena i 27 § för-
anleda, i taxeringslängden — — meddelas; samt
- d) — — — — —

Instruktionen för taxeringsmyndigheterna.

16 §.

Enär aktiebolag eller enskildt bankbolag skall erlägga bevillning både för ränteinkomsten af hela det i bolaget nedlagda kapitalet och för den vinst, som rörelsen därutöfver lämnar, så böra de enskilda delägarne icke taxeras för inkomst från samma bolag.